ഫാ. ജോസ് ചിറ്റിലപ്പള്ളി സി.എം.ഐ

ദൈവാരൂപി നിറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ

സുവിശേഷത്തിൽ യേശു മൊഴിഞ്ഞ ഏറ്റവും ചെറിയ
ഉപമ ഓർത്തുപോവുകയാണ്. ഒറ്റവാചകത്തിലൊതു
ങ്ങുന്ന പുളിമാവിന്റെ ഉപമ. ഒട്ടേറെ സത്യങ്ങൾ ഒളിവിത
റുന്ന സുന്ദരമായ രൂപകം. "ഒരു സ്ത്രീ മൂന്നളവ് മാവിൽ
അതു മുഴുവൻ പുളിക്കുവോളം ചേർത്തുവച്ചിരിക്കുന്ന
പുളിമാവു പോലെയാണ് ദൈവരാജ്യം." (ലൂക്കാ. 13:21)

പരിശുദ്ധ കന്യകാമറിയം അടുക്കളയിൽ അപ്പമുണ്ടാ
ക്കുമ്പോൾ പുളിമാവ് ചേർത്തു വയ്ക്കുന്ന മാവിൽ വരുന്ന
അനുപമമായ പരിവർത്തനം യേശു വിസ്മയമൂറുന്ന മിഴി
കളോടെ വീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. പുളിമാവിന്റെ
പ്രവർത്തനഫലമായി പരുപരുത്ത മാവ് മാർദ്ദവമുള്ളതായി
നീളത്തിലും വീതിയിലും ഉയർന്ന് വിരിഞ്ഞു പൊങ്ങുന്നു.
മാവ് പാത്രത്തിൽ കോരിയൊഴിച്ച് പാകപ്പെടുത്തിക്കഴിയു
മ്പോൾ രുചികരമായ അപ്പമായിത്തീരുന്നു.

നിത്യപിതാവിന്റെ സത്യവചനമായ യേശുവാകുന്ന
പുളിമാവുകൊണ്ട് അടിമുടി പുളിപ്പിച്ച് അനുസ്യൂതം ദൈവ
ത്തിലേക്ക് ഉയരുകയും അനവരതം മനുഷ്യരിലേക്ക് വിരി
യുകയും ചെയ്ത അതുല്യവ്യക്തിപ്രാഭവമായിരുന്നു
വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചൻ.
നമ്മുടെ മുൻ രാഷ്ട്രപതി ഡോ. ആർ. വെങ്കിട്ടരാമന്റെ
വീക്ഷണത്തിൽ ധ്യാനയോഗവും കർമ്മയോഗവും സ്വന്ത
ജീവിതശൈലിയിൽ സമഞ്ജസമായി സമന്വയിപ്പിച്ച
അപൂർവ യുഗകർത്താവായിരുന്നു ചാവറയച്ചൻ. 19-ാം
നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ച്, 20-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഇതിഹാസമായി
വളർന്ന്, 21-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പ്രകാശഗോപുരമായി തീർന്ന
പരിപൂർണതയുടെ ആചാര്യനായിട്ടാണ് സുകുമാർ അഴീ
ക്കോട് ചാവറയച്ചനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്.

കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസ
പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ഈശ്വരോന്മുഖതയാ
ച്ചൻ ഒരു ധ്യാനയോഗിയായിരുന്നു. ഏറ്റവും സമ്പ
യിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ മുഖ
ന്നമായ വശം. പ്രാർഥനയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മുദ്ര. മാന്നാനം കുന്നിൻമുകളിലേക്ക് നടന്നുനീങ്ങുന്ന
ചാവറയച്ചനെ നോക്കി "ഇതാ ദൈവാരൂപിയാൽ നിറഞ്ഞ
മനുഷ്യൻ" എന്ന് ജനങ്ങൾ പറയുമായിരുന്നു. ചാവറയ
ച്ചനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദൈവം സ്നേഹധനനായ
ഒരു പിതാവാണ്. ദൈവപിതാവിനെ സ്നേഹസമ്പന്നനായ
അപ്പച്ചനായി കണ്ടറിഞ്ഞ് ആ അപ്പന്റെ മുമ്പിൽ
നിൽക്കുന്ന മകന്റെ ചാരുതയാർന്ന ചിത്രം ചാവറയച്ചന്റെ
സാഹിത്യകൃതികളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് 'ധ്യാനസല്ലാ
പങ്ങ'ളിലും 'ആത്മാനുതാപ' ത്തിലും നമുക്കു ദർശിക്കാ
നാവും.

ചാവറയച്ചന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ പ്രാർഥന അപ്പനുമാ
യുള്ള സ്നേഹസംഭാഷണമാണ്. ക്രൈസ്തവ ആധ്യാത്മി
കതയുടെ അടിസ്ഥാനം ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള
പിതൃപുത്രബന്ധമാണ്. ദൈവത്തെ 'ആബാ' എന്നു വിളി
ക്കാനാണ് യേശു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചത്. പിതാവായ ദൈവത്തെ ആബാ എന്നു വിളിക്കുന്ന പുത്രസ്വീകാര്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയാണ് നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചാവറയച്ചന്റെ പ്രാർഥന ഈ പിതൃപുത്രബന്ധത്തിന്റെ അനുഭവവും ആസ്വാദനവുമാണ്.

മുപ്പത്തിരണ്ടു പേജ് മാത്രമുള്ള ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിൽ 31 പ്രാവശ്യം ദൈവത്തെ 'അപ്പാ' എന്ന് ചാവറയച്ചൻ വിളിക്കുന്നുണ്ട്. "ഇതാ എന്റെ അപ്പന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ഞാൻ വരുന്നു... പ്രിയമുള്ള അപ്പാ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ മുട്ടുകുത്തിയിരിക്കുന്നു... എന്റെ അനുഗ്രഹമുള്ള അപ്പാ, നിന്റെ തിരുമുഖം എത്രയും അഴകുള്ളതാണ്...എന്റെ അപ്പാ, ആ പേരുകൊണ്ടല്ലാതെ നിന്നെ വിളിക്കുവാൻ എന്റെ ഹൃദയം എന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല..." ഇന്നിന്റെ 'മമ്മി-ഡാഡി' സംസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് വിഭിന്നമായി ദൈവത്തെ അപ്പാ എന്ന് അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്ന അതീവഹൃദ്യമായ ഒരു ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ ഉടമയായ ചാവറയച്ചനെ ഈ വരികളിൽ നമുക്കു കാണാം. ദൈവത്തെ 'എന്റെ അപ്പനും' 'നല്ല അപ്പനും' ആയിക്കാണുന്ന 'ആബാനുഭവ'ത്തിന്റെ മൂർത്തീഭാവമായിരുന്നു ചാവറയച്ചൻ.

ആത്മാനുതാപത്തിലെ ഈരടികളിലും ഇതേ ശൈലി തന്നെ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാം.

"മമപിതാവ് നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ
മംഗലം നീയെന്നയേ മറ്റെന്തുഗുണം നാഥാ.
എന്നുടെ സ്നേഹം നീയേ ഭാഗ്യവുമെനിക്കു നീ
നിന്നിലല്ലാതെ ഞാനെങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു.
ശ്വാസവുമെനിക്കു നീ യാവനപാനം നീയേ
ആശ്വാസം നിന്നിലല്ലാതെയെവിടെയെനിക്കയ്യോ."

ദൈവസന്നിധിയിൽ ധ്യാനനിർലീനനായി നൽക്കുന്ന ചാവറയച്ചൻ സെന്റ് പോളിനെപ്പോലെ 'എനിക്ക് ജീവിക്കുന്നതു ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നതു ലാഭവു' മാണെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ്. ഇതെങ്ങനെ സാധിതമായി എന്ന ചോദ്യത്തിനുള്ള ഉത്തരം ചാവറയച്ചൻ തന്നെ നല്കുന്നുണ്ട്.

"എത്രയും ചിത്രമാം നിന്മുഖപത്മത്തെ
ഏകാന്തപ്രേമത്താൽ പാർക്കുന്നഹം".

അങ്ങനെ ഏകാന്തപ്രേമത്തിൽ എത്രയും മനോഹരമായ യേശുവിന്റെ തിരുമുഖം ഉറ്റുവീക്ഷിച്ച്, പരിശുദ്ധാ

രൂപി നിറഞ്ഞ ദിവ്യപുരുഷനായി ഉയരുകയായിരുന്നു ചാവറയച്ചൻ. യേശുവിൽ സ്നേഹവും ഭാഗ്യവും ദർശിച്ച്, ശ്വാസവും ആശ്വാസവും നിക്ഷേപിച്ച്, യാവനയും പാനീയവും ആസ്വദിച്ച് യേശുബദ്ധമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുവാൻ ചാവറയച്ചനു സാധിച്ചു. "കർത്താവാണ് എന്റെ ഓഹരിയും പാനപാത്രവും. എന്റെ ഭാഗധേയം അവിടുത്തെ കരങ്ങളിലാണ്." (സങ്കീർത്തനം 16) എന്ന മനോഭാവം ചാവറയച്ചനിൽ രൂഢമൂലമായിരുന്നു.

യേശുഅനുഭവത്തിനുള്ള തീവ്രമായ അഭിവാഞ്ഛ ചാവറയച്ചനിൽ തിളങ്ങിനിന്നിരുന്നു. ആത്മാനുതാപത്തിലെ മൂന്നാം അധ്യായം മുഴുവൻ യേശുവിനാൽ നിറയാനുള്ള പ്രാർഥനാപ്രകരണങ്ങളാണ്.

"കാരുണ്യനാഥനാം ദൈവകുമാരന്റെ
ആരണ്യശോഭയെ കാണാകേണം.
മാനുഷനീചവേഷത്തെ ധരിച്ചൊരു
മാനുഷത്രാതാവെ കാണാകേണം.
ഉന്നതനാം ദൈവം കന്യാമറിയത്തിൽ
വന്നുപിറന്നതും കാണാകേണം,"

'കാണാകേണം, കൃഷ്ണാ കണികാണാകേണം' എന്ന ഹൈന്ദവ ഭക്തിഗാനത്തിന്റെ ഈണത്തിൽ വിരചിതമായ ഈ വരികളിൽ യേശുവിനെ സദാ മനസ്സിൽ നിനച്ച്, യേശുവിന്റെ ജീവിതരംഗങ്ങൾ ഹൃദ്യമായി അനുസ്മരിച്ച്, യേശുവുമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കുന്ന ചാവറയച്ചനെയാണ് നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയുക. യേശുവിനെ കണ്ണോടു കണ്ണുകണ്ട് ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ പുതിയ മേഖലകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്ന ചാവറയച്ചൻ, അസ്സീസിയിലെ വി. ഫ്രാൻസിസിനെപ്പോലെ, പ്രകൃതിയിലൂടെയും അനുദിനജീവിത സംഭവങ്ങളിലൂടെയും സ്വർഗപിതാവിന്റെ പക്കലേക്കുയരുന്നത് ആത്മാനുതാപത്തിലെ വരികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

"ആകാശഗമനവും ആദിത്യചന്ദ്രന്മാരും
പ്രകാശഗ്രഹങ്ങളും നക്ഷത്രക്കൂട്ടങ്ങളും
ഭൂമിയിൽ മുളച്ചുള്ള പുല്ലുപുഷ്പാദികളും
ഭൂതലും സമസ്തവും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട്
ഇതൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്തുകാരണമെന്നും
ഇതിനെക്കണ്ട് നിന്റെ മഹിമ ഗ്രഹിപ്പാനും
ഇപ്പോലെയുള്ള ഭാഗ്യമീലോകെ വച്ചുവെങ്കിൽ
അപ്പരലോകെയുള്ള ഭാഗ്യങ്ങളെത്രചിത്രം
എന്നിതൊക്കെയും കണ്ടു ഗ്രഹിപ്പാൻ കണ്ണുതന്നു"

പ്രപഞ്ചത്തെ ദൈവത്തിന്റെ കണ്ണോടുകൂടി വീക്ഷിക്കുന്ന വിശ്വഗായകനായിരുന്നു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട ചാവറയച്ചൻ.

ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ അനന്തരഫലം അനുതപ്തഹൃദയമാണ്. പരിശുദ്ധി തന്നെയായ ദൈവപിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ താനെത്ര നിസാരനാണെന്ന ചിന്ത ചാവറയച്ചനെ 'ആത്മാനുതാപത്തി' ലേക്ക് നയിക്കുന്നു. സർവനന്മയായ ദൈവത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നതിനോ അവിടുത്തെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിനോ തനിക്കർഹതയില്ലെന്ന് ചാവറയച്ചൻ ആവർത്തിച്ചേറ്റു പറയുന്നത് ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിലും ആത്മാനുതാപത്തിലും സുതരാം വ്യക്തമാണ്.

"വെണ്മയായ് നടപ്പാനായ് തന്നൊരു വെള്ളവസ്ത്രം
നന്മയും കളഞ്ഞയ്യോ പാപിഞാൻ മഹാമൂഢൻ
നിന്നുടെ പുത്രസ്ഥാനം നശിപ്പിച്ചതും ദുഃഖം
എന്നതിൽപരം ദുഃഖം പിശാചിൻ ദാസനായി
പാപിയാം മമ പൈതൽ പ്രായത്തിൻ കുറ്റങ്ങളെ
താപത്താൻ പൊറുതിയെക്കണ്ടു പ്രാർഥിക്കുന്നേൻ.
നിന്നുടെ തിരുക്കരം നീട്ടിയെൻ തിരുവാഴ്വ്
തന്നിടണമേ മമപാപവും പോക്കിടേണം."

'മാമ്മോദീസായിൽ ലഭിച്ച പ്രസാദവരം ഒരിക്കലും കളങ്കപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല' എന്ന് മരണാവസരത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞ ചാവറയച്ചന്റെ പാപബോധവും അനുതാപാരൂപിയും ഉന്നതമായ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെയും ഉദാത്തമായ പുണ്യപൂർണതയുടെയും പ്രകാശനമാണ്.

പാപബോധം സ്നേഹധനനായ ദൈവപിതാവിൽ ആശ്രയിക്കുന്നതിന് ചാവറയച്ചന് ഉൾപ്രേരണയേകി. ധ്യാനസല്ലാപങ്ങളിൽ ദൈവഭവനത്തിൽ കണ്ണുംനട്ടുകൊണ്ട്, ധൂർത്തപുത്രനെ മനസിൽ സ്വരൂപിച്ചുകൊണ്ട് ചാവറയച്ചൻ വിവരിക്കുന്ന രംഗം അതീവഹൃദ്യമാണ്: "ഇതാ, സ്വർഗവാതിലുകൾ തുറക്കുന്നു. ഞാൻ ഈ വേഷത്തിൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു. ഇപ്പോൾ എന്റെ അപ്പൻ വന്ന് എന്നെ പിടിച്ചു തഴുകും. ഞാനതിന് യോഗ്യനല്ല. അതിനാൽ ഞാൻ അവിടുത്തെ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ വീഴട്ടെ."

ഇവിടെ ചാവറയച്ചന്റെ ദൈവാനുഭവം ആത്യന്തികലക്ഷ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ചാവറയച്ചനെ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനായി പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പ പുറപ്പെടുവിച്ച ഔദ്യോഗിക ഡിക്രിയിൽ പറയുന്നത്: "എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ വചനം പാലിക്കും. അപ്പോൾ എന്റെ പിതാവ് അവനെ സ്നേഹിക്കുകയും ഞങ്ങൾ അവന്റെ പക്കൽ വന്ന് അവനോടുകൂടി വസിക്കുകയും ചെയ്യും" (യോഹ. 14: 23). കർത്താവിന്റെ ഈ വചനങ്ങൾ പ്രസാദവരമുള്ള ഏതു ക്രിസ്തുശിഷ്യനിലും സാർഥകമാണെങ്കിൽ, വന്ദ്യനായ ചാവറ കുര്യാക്കോസ് ഏലിയാസച്ചനിൽ ഈ ദൈവികസാന്നിധ്യം ബാഹ്യലോകത്തിന് ദൃശ്യമാകത്തക്കവിധം വളരെ പ്രകടമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ദൈവികമനുഷ്യനായി അഥവാ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞവനായി മനുഷ്യർ കാണുകയും അപ്രകാരം പരസ്യമായി അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു."

അങ്ങനെ യേശുവാകുന്ന വചനത്തെ "കണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ട്, കാതുകൊണ്ടു കേട്ട്, കൈകൾകൊണ്ടു തൊട്ട് (1 യോഹ. 1:1) ആ വചനാനുഭവം സ്വായത്തമാക്കിയ ചാവറയച്ചൻ മനുഷ്യർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ മനോജ്ഞദാനമായിത്തീർന്നു. ആത്മാവിന്റെ ആന്തരീകഹർമ്യത്തിൽ ദൈവാനുഭവത്തിന്റെ അഗ്നിയാൽ ജ്വലിച്ച അദ്ദേഹം 'തപസ്സുഭവന' മായ ദർശനവീട് സ്ഥാപിച്ച് ജനനന്മയ്ക്കുപകാരപ്രദമായ അനേകം കർമപരിപാടികൾ ആവിഷ്കരിച്ചു. ദൈവാരൂപിയാൽ നിറഞ്ഞ ചാവറയച്ചൻ ആ അരൂപിയുടെ പ്രകാശം ലോകമെങ്ങും പ്രസരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിൽ അദ്ഭുതത്തിന് അവകാശമില്ല. ചാവറയച്ചൻ ആത്മാനുതാപത്തിൽ ആലപിക്കുന്നതു ശ്രദ്ധേയമാണ്:

"കേസരിരാജൻ നീ, നിന്നുടെ സുമതം
കേരളമൊക്കെയും കാണാകേണം
കൈകാലും ശേഷവും നൽകിയ നിൻവേദം
കൈക്കൊണ്ടിടുന്നതും കാണാകേണം".

ചുരുക്കത്തിൽ ജ്ഞാന-ഭക്തി-കർമ്മമാർഗങ്ങളെ സ്വകാര്യവ്യക്തിത്വത്തിൽ സുന്ദരമായി സമന്വയിപ്പിച്ച ധന്യാത്മാവാണ് ചാവറയച്ചൻ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒരു പുരുഷായുസ്സിൽ ചെയ്യാവുന്നതിലധികം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തീർക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. സന്യാസസഭകളുടെ സ്ഥാപനം, അജപാലന പരിഷ്കാരങ്ങൾ, ആരാധനക്രമ നവീകരണം, വിശ്വാസസംരക്ഷണം, വിദ്യാഭ്യാസപ്രവർത്തനം, മുദ്രാലയപ്രേഷിതത്വം, ജീവകാരുണ്യശുശ്രൂഷ, സാഹിതീസേവനം, കുടുംബസമുദ്ധാരണം എന്നീ തലങ്ങളിൽ ചാവറയച്ചൻ കാഴ്ചവച്ച സംഭാവനകൾ അന്നത്തെ തലമുറയെ ധന്യമാക്കി. അനന്തര തലമുറയ്ക്കു പ്രചോദനമായി. അങ്ങനെ സുഭഗസ്മരണാർഹനായ മാർ മാത്യു കാവുകാട്ട് മെത്രാപ്പോലീത്ത പറഞ്ഞതുപോലെ, ചാവറയച്ചൻ "സന്യാസികളുടെ ഇടയിൽ ഒരു സമുദായസേവകനും സമുദായ സേവകരുടെ ഇടയിൽ ഒരു സന്യാസിവര്യനും ഇരുകൂട്ടരുടെയും ഇടയിൽ ഒരു ദൈവികമഹാപുരുഷനുമായി ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു."